

באטר לנטיעות מציע הקוע - כי הנטיעות יחזיקו רק אחרי 15 בנובמבר,
ונטע רק השורות הראשונות המונות מזרח, בדרום - עצי פרי, וכצטון
אבקלימטוסיס.

ואטר לחסירות אזמין למחר אח משה לברד מחו הדבר.

26.10.57

הכינוחי הבוקר ראשי פרקים לשיחה עם אנשי המגבית כמלון חטרון אח"צ.

- באחת עשרה באו אצלי ראשי משלחת המגבית המאוחדת: הרברט פרידמן,
מכס נישד (דיכרויס), פרד פורמן (רוצ'סטר), סול לוקמן (סינסינטי), סול
לויין (קליבלנד), דינאי סטון (בוסטון), מוריס ברניסטרון (נ.י.) - באו גם
אייב הרמן וטדי. מיטר שנתקרב למגבית רק בסלוט הסניס האחרונות עלאנו על
"הבחלוקה ביני ובין גולדמן" שטטיעה לרעה על המגבית. הסברתי להם עמדתי
על הציוניות שלי, על הציוניות של ציוני אמריקה ומדוע אני כוחר לתקרא סתם
יהודי - כי זה כיוחר לכולנו. ברחתי גם ביוחר פרטות סאב חבטאון ובעיותיו.

- לאח"צ, בארבע וחצי באתי למלון חטרון לפגישה עם המשלחת כלה. בסטך
שעה נסימתי לחסביר להם 3 דבריס: ישראל והיהדות בעולטן הסחיחות במח"ת,
ישראל ואר"בן הקטיים וחמשימות שלנו. מונעתתי מחחלחכות שבה נחבלו דברי.
הסברתי מדוע אני תחילה יהודי ואח"כ ישראלי, כי הטרינה יצירת העם בכל

דורוחיו, ונוצרה למען העם כולו, אפילו שלא יבוא, לכל הדורות הבאים.
כה המדינה נוחנה ליהדות בגולה? סלסלה יוחסין, כמו לאמריקנים ממוצא אנגלי;
טבעינו מה יזקמו לזכות העם היהודי, בשעה שעד עכשיו כל חרמוניהנו הגדולות
בכל הארצות - נזקפה ע"ח העמים האחרים.

היהודים שלחנו בכל הצבאות - גבורתם נזקפה על חשבון העמים בתוכם
ישבו, אבל גבורת מערכת סיני הרימה קרן היהודים בכל העולם וכלם יודעים
שזוהי גבורה יהודית. וחוא בכל מה שנפעל מה. ואנו מחשבים בקביעת המדיניות
לא רק עם צרכי ישראל אלא גם עם צרכי הקבוצים היהודים בעולם.

אח"כ הסברתי מצב חבשהון מאז קום המדינה; יחסי הכוחות בינינו ובין
הערבים; טיבות מערכת סיני; השנוי שחל עם כניסת בה"מ למצרים ואח"כ לסוריה,
ההכרה בהרחקה אמריקנית למניעת טכטוכים מה, העלולים להחשמש בכל העולם.

מספריות היטלום - אם נחבצר כלכלית וצבאית, ואם ארצות ערב מושליהם
יהיו אנטיים לעם ויהיו חייבים לדאוג לצרכיהם הממשיים.

לבסוף על הקהלים והמסיונות. ציינתי ההבדל היסודי בינינו בישראל
ובין כל הקבוצים בגולה! בגולה היהודים חיים בחוץ "גויים" רבים, העולים
עליהם במספרם פי מאה או חמשים; והגויים עובדים בשדה, במכרות, בחרושת,
ובים, וקצת במסדרים במסחר ובמקצועות חפשיים, והיהודים בעיקר במסחר ובמסדרים
ובמקצועות חפשיים. כה עלינו להיות "כגויים" - לעטות בעצמנו העבודה בשדה,
בחרושת, במכרות ובים ובאוויר, וקצת - כמו יהודים בחו"ל: מסחר ומקצועות
חפשיים. באמריקה "הגויים" אחראים לבטחון, - מה אנו בעצמנו. ומשום כך גבורה
יהודית, אבל מרתנו לא להיות לאצטמטא, אלא להלחם בסכע ולכבוש אותו. נחתי

להם דוגמא מחזרה לפני שבעים-עשר שנה, יבוש החולה, ועכשיו במרכז -
הפרחת מדבר הנבב. משימה שלישית קליטת עולים ומיזוג גלויות וקשייו.
הנכם הגדול שלנו - לא החקלאות המורחח, לא החרושת, לא הספינות והאווירונים,
- אלא הנוער, שלא היה כמוהו לעמנו ואין כמוהו בארץ אחרת, אם כי יש לנו
די נוער מושחת וקרייריטטי. אבל יש לנו מבחר הנוער, והוא מסוגל לבצע
שאיפתנו העיקרית: לחקים פה מדינה, אלא חרבות, חברה למופת שכל יהודי יתבאה
בה. יש לו הכושר האינטלקטואלי והכוח המוסרי (חסרה שפתח)

מטלו השדון חזרה לירושלים.

טלפנתי לגולדה - היא מוכנה נאומה, ונקבעה מבישה בינינו כחר.
לטני נסיעתי ממלון חדרון נפגשתי עם גולדמן ואהרון קציר, ובמעמד שלשחנו
הכפיה גולדמן להשיג באר"ב 50.000 בשכיל מכון מלדנקרייז, בחנאי שבס אני
אשיג 50.000. הודעתי על כך למלדנקרייז.

- טלפנתי לשרף - הוא סיעץ לטנות כהריאל כץ, צירנו בפולין, במקומו
למזכיר המדינה. כהריאל לא רוצה להשאר בפולין כי יש לו שני ילדים חזקוקים
להינוך. גולדה רוצה לטנותו, לשי שרף למנהל מחלקת כזרח אירופה, אבל אין
הוא יודע רוסית אלא פולנית בלבד.